

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Cirkels

Op een klif leefde een jonge gier met zijn moeder.

Toen hij oud genoeg was om te vliegen, nam zijn moeder hem hoog de lucht in en cirkelden ze samen, terwijl ze naar de grond beneden keken. "Ik wil je iets moois laten zien," vertelde ze haar zoon.

Ze zagen een oude gemsbok wankelen door de hitte. "Kijk daar. Die gemsbok houdt het niet lang vol."

En inderdaad, de bok viel daar ter plekke om en stierf. De twee gieren vlogen naar beneden. "Dit is niet mooi," zei de jonge gier tegen zijn moeder. "Dit is vreselijk!"

"Ik weet het," zei zijn moeder. "De dood is heel moeilijk en heel verdrietig. Maar het is ook mooi." "Geen sprake van," zei de jonge gier. "Bah." "Wacht maar," zei ze. "We komen hier snel terug en dan zul je het zien."

De volgende week bezochten ze de dode bok. Het skelet was schoon en wit, en kleine plantjes waren begonnen te groeien tussen de botten.

De week daarna waren de scheuten hoog gegroeid en in bloei gekomen. Een vlinder nipte aan de bloemen en een songololo rustte in hun schaduw.

Een week later was een paar wevers bezig de bladeren te plukken om een nest te bouwen. Bijen verzamelden pollen van de bloesems. En een spin had haar huisje gemaakt tussen de hoorns van de bok.

En de week daarna zagen ze een jonge gemsbok de lekkere scheuten knabbelen.

"Nou?" zei de moeder van de gier. "Kijk eens naar het leven dat één bok heeft gegeven. Hij heeft een spin een huis gegeven en wevers een nest, bijen en vlinders gevoed, een songololo beschut, en de volgende generatie bokken geholpen om sterk te groeien." De jonge gier glimlachte.

De twee vlogen terug naar hun nest hoog op de klif. "Het zijn niet alleen onze lichamen die we achterlaten als we sterven," zei de moeder gier. "We laten ook onze lessen, onze liefde en onze herinneringen achter."

"Waar laten we al die dingen?" vroeg de kleine gier.
"We laten ze achter in onze kinderen en in onze familie en vrienden. Jij bent al mijn groene plek op aarde, Kleine Gier. En dat zul je voor altijd zijn."

